

חוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991

(תיקון: תש"ס, תשס"ה)

פרק א': הגדרות (תיקון: תש"ס)

1. **הגדרות** (תיקון: תש"ס, תשס"ג, תשס"ה)

בחוק זה -

"**עובד זר**" - עובד שאינו אזרח ישראל, או תושב בה;

"**קבלן כוח אדם ומעסיק בפועל**" - כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996;

"**מתווך כח אדם**" - מי שעיקר עיסוקו או מקצתו בתיווך עבודה;

"**מעביד**" - לרבות קבלן כח אדם;

"**חוק הכניסה לישראל**" - חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

"**הממונה**" - עובד המדינה שמונה כמנהל היחידה הממשלתית שהוקמה לפי החלטת הממשלה מס' 2327

מיום כ"א באב התשס"ב (30 ביולי 2002);

"**הועדה**" - ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת;

"**השר**" - שר העבודה והרווחה.

פרק ב': תנאים להעסקה (תיקון: תש"ס)

א. **תנאים להעסקת עובד זר** (תיקון: תש"ס)

לא יעסיק מעביד עובד זר אלא אם כן מילא אחר הוראות סעיפים 1ב עד 1ה.

ב. **אישור רפואי** (תיקון: תש"ס, תשס"ג)

(א) המעביד קיבל אישור ממוסד רפואי במדינת חוץ, שהכיר בו לענין זה שר הבריאות, כי העובד נבדק בדיקה רפואית, בתוך שלושת החודשים קודם כניסתו לישראל, ונמצא שאינו נשא של אחת מהמחלות המנויות בתוספת או חולה בה (להלן - **אישור רפואי**); לא היה במדינה שממנה הגיע העובד הזר לישראל מוסד רפואי שהוכר כאמור, ייערכו הבדיקות וינתן האישור, באותה מדינה או במדינה אחרת, על ידי מוסד רפואי ישראלי שהכיר בו לענין זה שר הבריאות.

(ב) הבדיקות לפי סעיף קטן (א) יבוצעו בהסכמת רשויות הבריאות של המדינה שבה הן מבוצעות.

(ג) המעביד צירף לבקשה לאשרה ולרשיון לישיבת ביקור למטרת עבודה בישראל לפי חוק הכניסה

לישראל), לעובד שלגביו מוגשת הבקשה, את האישור הרפואי המתייחס אליו.

(ד) שר הבריאות, בהתייעצות עם השר ועם שר הפנים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות סעיף זה,

ובכלל זה פרטי הזיהוי שהאישור הרפואי יכלול.

ג1. **חוזת עבודה** (תיקון: תש"ס)

(א) המעביד התקשר עם העובד הזר בחוזת עבודה בכתב, בשפה שהעובד הזר מבין, ומסר לעובד הזר העתק ממנו.

(ב) בחוזת יפורטו תנאי העבודה כפי שהוסכמו בין הצדדים כפוף להוראות כל דין, וכן כל אלה:

(1) זהות המעביד וזהות העובד הזר;

(2) תיאור התפקיד;

(3) שכרו של העובד הזר, רכיביו, אופן עדכון השכר לרבות רכיביו ומועדי התשלום;

(4) רשימת הניכויים משכר העבודה;

(5) תשלומים של המעביד ושל העובד הזר בעבור תנאים סוציאליים של העובד;

(6) תאריך תחילת העבודה ותקופת העבודה;

- (7) אורכו של יום העבודה הרגיל או שבוע העבודה הרגיל של העובד הזר לרבות יום המנוחה השבועי ;
- (8) תנאים לענין היעדרות בתשלום, לרבות חופשות, ימי חג וימי מחלה;
- (9) חובותיו של המעביד לפי סעיפים 1ד ו-1ה ולפי סעיף 1א, ככל שהן חלות עליו.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות הסכם קיבוצי או צו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, החלים על העובד הזר והמעביד, או מהוראות כל דין.
- (ד) השר רשאי לקבוע הוראות משלימות לענין סעיף זה וסעיף 1ו לרבות קביעת ענינים נוספים שחובה שייכתבו בחוזה עבודה כאמור, וכן תנאים שאין לכלול בחוזה העבודה, ושאינם נכללו - יהיו בטלים, והכל לשם הבטחת תנאים הוגנים לעובד הזר ובהתחשב בהוראות כל דין, הסכם קיבוצי או צו הרחבה כאמור בסעיף קטן (ב).

1ד. ביטוח רפואי (תיקון: תש"ס)

- (א) המעביד הסדיר, על חשבונו, לעובד הזר למשך כל תקופת עבודתו אצלו, ביטוח רפואי שיכלול סל שירותים שקבע שר הבריאות לענין זה בצו; ורשאי שר הבריאות בהסכמת שר האוצר לקבוע כי הביטוח הרפואי יכלול שירותי בריאות נוספים על אלה הקבועים בסל השירותים.
- (ב) קבע שר הבריאות סל שירותים לפי סעיף קטן (א), תחול חובה על המעביד להסדיר לעובד הזר ביטוח בריאות כאמור בצו שקבע עד תום שישה חודשים מיום פרסום הצו.
- (ג) המעביד רשאי לנכות משכרו של העובד הזר סכום שהוציא או שהתחייב להוציא בפועל כדמי ביטוח רפואי כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגים.
- (ד) הוראות סעיף זה יחולו כל עוד לא קבע שר הבריאות הסדרים מיוחדים לעובדים זרים לפי סעיף 56(א)(1)(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994.

1ה. מגורים הולמים (תיקון: תש"ס)

- (א) המעביד העמיד, על חשבונו, לשימוש העובד הזר, מגורים הולמים למשך כל תקופת עבודתו אצלו ועד מועד שלא יפחת משבעה ימים לאחר סיומה, ואם נותרו מיום סיום העבודה ועד סיום תקופת שהייתו של העובד הזר בישראל פחות משבעה ימים - עד מועד שלא יפחת ממספר הימים שנותרו.
- (ב) המעביד רשאי לנכות משכרו של העובד הזר סכום להחזר הוצאות שהוציא או שהתחייב בהן בפועל, למגורים כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגי עובדים זרים.
- (ג) (1) השר, רשאי לפטור מעביד מהחובה המוטלת עליו בסעיף קטן (א) כלפי עובדים המועסקים בתפקידים מסוימים שקבע, או ששכרם עולה על סכום שקבע; פטור לפי סעיף קטן זה יכול שיינתן דרך כלל בתקנות, או לגבי עובד זר מסוים;
- (2) מעביד שלא העמיד מגורים הולמים לעובד הזר בשל פטור שקיבל לפי פסקה (1) ישלם לעובד הזר תשלום בעבור מגורים הולמים בסכום שייקבע; סכום שנקבע לפי סעיף קטן זה יהיה צמוד למדד כפי שיקבע השר.

- (ד) השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הבריאות, שר הפנים ושר הבינוי והשיכון אמות מידה מחייבות למגורים הולמים, לרבות בדבר תנאי בטיחות ותברואה.

1ו. החזקת מסמכים (תיקון: תש"ס)

- (א) מי שמעביד עובד זר יחזיק במקום העבודה שבו מועסק העובד הזר עותק של חוזה העבודה עם העובד הזר ותרגום נכון שלו בשפה העברית, וכן מסמכים נוספים שקבע השר; ואולם רשאי המעביד להחזיק את המסמכים האמורים במקום שבו הוא מנהל את עסקיו ובלבד שהודיע על כך בכתב למי שקבע השר; ההודעה תכלול גם את המען שבו יוחזקו המסמכים כאמור.
- (ב) השר רשאי לקבוע סוגי מסמכים שחובה על המעביד להחזיק כאמור בסעיף קטן (א).

ז1. התקנת תקנות (תיקון: תש"ס)

תקנות לפי סעיפים 1ב עד 1ה יותקנו באישור הועדה.

1ז1. חובות המעסיק בפועל כלפי העובד הזר (תיקון: תשס"ה, תשס"ז)

(א) בסעיף זה, "חובה כלפי עובד זר" - חובה כלפי עובד זר המועסק על ידי קבלן כוח אדם, שהיא אחת מאלה:

- (1) החובה לתשלום שכרו של העובד הזר במלואו, ובכלל זה החובה שנקבעה לפי הוראות סעיף יד(1)(ב);
 - (2) החובה להסדיר ביטוח רפואי לעובד הזר לפי הוראות סעיף 1ד;
 - (3) לענין עובד זר המתגורר בחצרים שבהחזקת המעסיק בפועל - החובה להעמיד מגורים הולמים לעובד הזר לפי הוראות סעיף 1ה.
- (ב) חובה כלפי עובד זר, החלה על קבלן כוח האדם המעסיק את העובד הזר, תחול גם על המעסיק בפועל, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) העובד הזר דרש, בכתב, מקבלן כוח האדם למלא את החובה, מסר למעסיקו בפועל הודעה בכתב ולפיה מסר את הדרישה האמורה, והחובה לא מולאה על ידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון עובדים כאמור בסעיף 7 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז1987-, או, אם העובד הסכים לכך - על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים זרים;
- (2) מפקח כאמור בסעיף 6 מסר למעסיק בפועל הודעה, בכתב, כי בידי מידע ולפיו קבלן כוח אדם לא מילא את החובה כלפי עובד זר המועסק אצל המעסיק בפועל, והחובה לא מולאה בידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה;
- (3) העובד הזר הגיש תובענה בשל אי-מילוי החובה נגד קבלן כוח האדם ונגד המעסיק בפועל, גם אם לא נמסרו קודם לכן דרישה או הודעה בהתאם להוראות פסקה (1) או (2), והחובה לא מולאה בידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים מיום מסירת התובענה למעסיק בפועל.

2ז1. חובת לשכה פרטית בענף החקלאות (תיקון: תשס"ז)

(א) בסעיף זה -

"חובת מעביד כלפי עובד זר בענף החקלאות" - חובת מעביד כלפי עובד זר, המועסק על ידו בענף החקלאות, שהיא אחת מאלה:

- (1) החובה לתשלום שכרו של העובד הזר במלואו, ובכלל זה החובה שנקבעה לפי הוראות סעיף יד(1)(ב);
 - (2) החובה להסדיר ביטוח רפואי לעובד הזר לפי הוראות סעיף 1ד;
 - (3) החובה לתשלום פיקדון לפי סעיף 1א;
- "חוק שירות התעסוקה" - חוק שירות התעסוקה, התשי"ט1959-;
- "לשכה פרטית", "תיווך עבודה" - כהגדרתם בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה;
- "לשכה פרטית בענף החקלאות" - לשכה פרטית העוסקת בתיווך עבודה בענף החקלאות, שנקבע לגביה בהיתר מיוחד לפי סעיף 65(א)(1) לחוק שירות התעסוקה, כי היא תטפל בענינם של עובדים זרים אף שלא בקשר לתיווך עבודה.

(ב) חובת מעביד כלפי עובד זר בענף החקלאות, תחול גם על לשכה פרטית בענף החקלאות, הפועלת בענינו של העובד הזר, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) העובד הזר דרש מהמעביד, בכתב, למלא את החובה, מסר ללשכה הפרטית בענף החקלאות הודעה בכתב ולפיה מסר את הדרישה האמורה, והחובה לא מולאה בידי המעביד עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון עובדים כאמור בסעיף 7 לחוק שכר מינימום,

התשמ"ז 1987-, או, אם העובד הזר הסכים לכך - על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים זרים;

(2) מפקח כאמור בסעיף 6 או עובד המדינה שהממונה הסמיכו לענין זה, מסר ללשכה הפרטית בענף החקלאות הודעה בכתב, כי בידי מידע ולפיו המעביד לא מילא את החובה כלפי העובד הזר, והחובה לא מולאה בידי המעביד עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה;

(3) העובד הזר הגיש תובענה בשל אי-מילוי החובה נגד המעביד ונגד הלשכה הפרטית בענף החקלאות, גם אם לא נמסרו קודם לכן דרישה או הודעה בהתאם להוראות פסקה (1) או (2), והחובה לא מולאה בידי המעביד עד תום 21 ימים מיום מסירת התובענה ללשכה כאמור.

(ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא מילא מעביד את חובתו כלפי עובד זר והציעה הלשכה הפרטית בענף החקלאות הפועלת בענינו של העובד הזר, עבודה חלופית לעובד הזר, לא תחוב הלשכה בחובת המעביד כלפי העובד הזר בעד התקופה שתחילתה ביום שבו היה אמור העובד הזר להתחיל בעבודה החלופית שהוצעה לו, אם סירב העובד הזר סירוב בלתי סביר לעבודה החלופית והמשיך לעבוד אצל המעביד שלא מילא את החובה כאמור.

(2) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לענין אופן מתן הצעה לעבודה חלופית בידי לשכה

פרטית בענף החקלאות לפי סעיף קטן זה, ולענין אופן סירובו של העובד הזר.

(3) בסעיף קטן זה, "סירוב בלתי סביר" - סירוב שהממונה או עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך, קבע כי הוא בלתי סביר, בהתחשב, בין היתר, בתנאי העבודה שהוצעו לעובד הזר בעבודה החלופית, בכושרו הגופני של העובד הזר ובמצבו הבריאותי.

פרק ג': חיוביו של מעביד כלפי הרשויות (תיקון: תש"ס)

1ח. ערובה (תיקון: תש"ס)

(א) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, ובאישור הוועדה רשאי לקבוע חובת המצאה של ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת (להלן - **ערובה**), לטובת המדינה להבטחת מילוי חובותיו של מעביד כלפי העובד הזר, לרבות סוגה, תנאיה, סכומה, נוסחה, מועדים להמצאתה, חילוט והוראות לענין השימוש בכספי החילוט.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע כי ערובה שהמציא מעביד בישראל בקשר להעסקת עובד זר לפי חוק אחר תשמש להבטחת מילוי חובותיו לפי חוק זה; בתקנות לפי סעיף קטן זה יכול שייקבע סדר קדימויות בחילוט הערובות והכל כאמור לשם מימוש המטרות שלשמן ניתנו. (ג) הערובה תינתן על ידי המעביד, ויכול שתינתן, בהסכמת המעביד, על ידי אחד מאלה, שהוכר לענין זה על ידי השר ובתנאים שיקבע לפי הענין -

(1) ארגון מעבידים שהמעביד חבר בו;

(2) תאגיד שהמעביד חבר בו או בעל מניה בו;

(3) תאגיד שחברים בו מושבים או קיבוצים שהמעביד הוא חבר במי מהם;

1ט. חובת דיווח (תיקון: תש"ס, תשס"ג, תשס"ה, תשס"ח) 8

(א) השר רשאי לקבוע כי על מעביד של עובד זר להגיש לממונה דין וחשבון, מדי חודש או מדי תקופה ארוכה מזו שיקבע השר.

(ב) בדיון וחשבון כאמור יפורטו שכר העבודה של העובד הזר, התשלומים של המעביד בעבור תנאים סוציאליים וכן ניכויים משכר העבודה לרבות ניכויים בעד תנאים סוציאליים, ניכויים לפי סעיפים 1ד ו-1ה והסכומים ששולמו לפי סעיף 1א.

(ג) הדו"ח האמור בסעיף קטן (א) ייערך על גבי טופס שיקבע השר; כן רשאי השר לקבוע את המועד והדרך להגשת הדו"ח האמור, פרטים נוספים שיש לכלול בו והמסמכים שיש לצרף אליו, לרבות העתק של תלוש השכר כמשמעותו בסעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח 1958 - (להלן - תלוש שכר);

(ד) קבע השר, לפי הוראות סעיף קטן (א), חובה להגיש דין וחשבון, ימסור מעבידו של עובד זר לממונה, מדי תקופה שיקבע השר, אישור של רואה חשבון המאמת את הדוחות שהוגשו לפי סעיף זה; השר רשאי לקבוע, לגבי סוגי מעבידים, כי אימות הדוחות יהיה בדרך אחרת.

(ה) מי שנתמנה מפקח לענין חוק שהשר ממנה על ביצועו, רשאי, לצורך מילוי תפקידו, לפי חוק זה, לדרוש ולקבל מהממונה דוחות, תלושי שכר וכל מסמך ומידע אחר שמסר מעבידו של עובד זר בהתאם להוראות סעיף זה, ולהשתמש בחומר האמור לצורך מילוי תפקידו כאמור.

1.1. אגרה (תיקון: תש"ס, תשס"ג, תשס"ה, תשס"ז, תשס"ח)

(א) מעביד המבקש להעסיק עובד זר ישלם אגרת בקשה בסכום של 500 שקלים חדשים (בחוק זה - **אגרת בקשה**), בשל כל עובד זר שהוא מבקש להעסיק; האגרה תשולם בעת הגשת בקשה להיתר לפי סעיף 1.1, לרבות בעת הגשת הבקשה להארכת תוקפו של היתר כאמור.

(א1) ניתן למעביד היתר להעסיק עובד זר לפי סעיף 1.1, ישלם אגרה שנתית בסכום של 4,240 שקלים חדשים בעבור כל אשרה ורישיון לשיבת ביקור למטרת עבודה בישראל שיינתנו לעובד זר, בהסתמך על ההיתר, לפי חוק הכניסה לישראל (בחוק זה - **אגרה שנתית**), ואם ההיתר ניתן לשם העסקת עובד זר בענף החקלאות, ישלם אגרה שנתית בסכום של 1,060 שקלים חדשים.

(ב) האגרה השנתית ואגרת הבקשה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(א1) ישולמו בידי מי שמבקש להעסיק את העובד הזר.

(ג) השר רשאי בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע הוראות לענין דרכי תשלום אגרת בקשה ואגרה שנתית, וכן הוראות ותנאים בדבר:

(1) פטור או סכום מופחת של אגרת בקשה או אגרה שנתית בעבור עובד זר המועסק בסיעוד בידי יחיד, בתנאים שיקבע;

(2) פטור או סכום מופחת של אגרת בקשה או אגרה שנתית, לגבי סוגי עובדים זרים, לגבי עובדים זרים בסוגי עבודה או בענפים מסוימים ולגבי עובדים זרים בתפקידים מסוימים, הכל כפי שיקבע;

(3) תשלום חלקי של אגרה שנתית לגבי אגרה ורישיון ישיבה כאמור בסעיף קטן (א1) שניתנו לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים.

(ד) סכומי האגרות כאמור בסעיף זה יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן שפורסם ב-15 באוקטובר של אותה שנה לעומת המדד הידוע באותו מועד לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה שקדמה לה; השר יפרסם הודעה על סכומי האגרות, כפי שעודכנו לפי סעיף קטן זה.

(ה) על גביית אגרות לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה) כאילו היו מס, ונתן לגבותן גם בדרך תובענה אזרחית.

1.1.1 דמי היתר (תיקון: תשס"ה, תשס"ז, תשס"ח)

(א) מתן היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין לפי הוראות סעיף 1.1 והארכת תוקפו של היתר כאמור מותנים בתשלום דמי היתר לפי הוראות סעיף זה.

(ב) דמי היתר יהיו בסכום השווה ל-7,205 שקלים חדשים לשנה לעובד.

(ג) דמי היתר ישולמו בידי מבקש ההיתר או המבקש להאריך את תוקפו, במועד מתן ההיתר או במועד הארכת תוקפו של ההיתר, לפי הענין, והם ייגבו בידי הממונה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הממונה, או עובד המדינה שהוא הסמיך לענין זה, להורות כי דמי היתר ישתלמו במספר תשלומים כפי שיוורה; ניתנה הוראה כאמור, יותנו מתן ההיתר או הארכת תוקפו, לפי

הענין, בביצוע התשלום הראשון ובהמצאת בטוחות להבטחת תשלום דמי ההיתר במלואם, כפי שידרוש הממונה או עובד המדינה שהוסמך כאמור.

(ה) השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר -

(1) פטור מדמי היתר או סכום מופחת של דמי היתר, לגבי היתרים להעסקת עובדים זרים בסוגי עבודה מסוימים, כפי שיקבע;

(2) החזר של חלק מדמי ההיתר בשל עובד זר שעבד אצל בעל ההיתר ועבר לעבוד אצל בעל היתר אחר ששילם בשל אותו עובד את התשלומים הנדרשים ממנו לפי הוראות פרק זה, או בשל עובד זר שעזב את ישראל עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, והכל אם מספר העובדים הזרים שמותר להעסיקם לפי ההיתר הופחת בהתאם.

(ו) הסכום הקבוע בסעיף קטן (ב) יעודכן כאמור בסעיף 1(ד).

(ז) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות סעיף 1, ואולם רשאי השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם שר הפנים, לקבוע הוראות ותנאים לענין החזר חלקי של אגרת בקשה ששילם מבקש חייב לפי הוראות סעיף 1 בשל עובד זר שביקש להעסיק, אם בקשתו להעסקת העובד הזר נדחתה, ובלבד שלא יוחזר לפי סעיף קטן זה סכום העולה על מחצית אגרת הבקשה ששולמה כאמור; לענין זה, "מבקש חייב" - מי שהיה חייב

בתשלום דמי היתר לפי סעיף זה אילו בקשתו להעסקת העובד הזר היתה מתקבלת;

(ח) על גביית דמי היתר לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה), כאילו היו מס, וניתן לגבותם גם בדרך של תובענה אזרחית.

פרק ד': הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל (תיקון: תש"ס, תשס"ה)

1א. הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל במועד, והשימוש בהם (תיקון: תש"ס, תשס"ה, תשס"ז)

(א) השר באישור הוועדה רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר חובת מעבידו של עובד זר לשלם לקרן כאמור בסעיף קטן (ב) או לחשבון הבנק כאמור בסעיף קטן (ב1) סכום שיקבע שלא יעלה על 700 ש"ח לחודש, בעד כל עובד זר שהועסק על ידו באותו חודש (להלן - הפיקדון).

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי להקים קרן לעובדים זרים (להלן - הקרן) שר האוצר, בהסכמת השר, יקבע הוראות לענין הפעלתה וניהולה של הקרן, לרבות סוגי הנכסים שהקרן תהיה רשאית להשקיע בהם את הכספים שנתקבלו לה כאמור, והעמלות שישולמו לקרן.

(ב1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לקבוע כי הפיקדון ישולם לחשבון בנק נפרד, המיועד אך ורק למטרה זו, שייפתח וינהל בהתאם להוראות שיקבע שר האוצר (להלן - חשבון הבנק); בכפוף להוראות סעיף קטן (ז)(2) ולהוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, כספים המופקדים בחשבון הבנק לפי סעיף קטן זה לא יהיו נתונים להעברה, לשעבוד או לעיקול.

(ג) (בוטל)

(ד) עובד זר זכאי לקבל את הכספים ששולמו בעדו לקרן או לחשבון הבנק בתוספת הרווחים שנצברו עליהם, בניכוי דמי ניהול של הקרן או בניכוי עמלות בשל ניהול חשבון הבנק, לפי הענין, ובניכוי מס כדין במועד, במקום ובתנאים שקבע השר, ובלבד שהעובד הזר עזב את ישראל, שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל; המועד שייקבע לפי סעיף קטן זה לא יהיה מוקדם מיום עזיבתו של העובד הזר את ישראל ולא יהיה מאוחר מתום שלושה חודשים מיום עזיבתו כאמור.

(ה) למרות האמור בפקודת מס הכנסה -

- (1) סכומים שהופקדו בקרן או בחשבון הבנק בהתאם לפרק זה יראו אותם כהכנסה בידי העובד הזר במועד שבו התקבלו על ידו;
- (2) כספים שנצברו לעובד הזר בקרן או בחשבון הבנק יוטל עליהם מס הכנסה בשיעור סופי של 15% בלא זכות לפטור, ניכוי או קיזוז כלשהם.

- (ו) (1) נקבעו בהסכם קיבוצי או בצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, הוראות בדבר תשלומים סוציאליים שעל המעביד או העובד הזר לשלם לקרן פנסיה, לתכנית חיסכון אחרת, לקופת תגמולים או לתשלום פיצויי פיטורים, יעביר המעביד לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין, ואליהם בלבד את התשלום הסוציאלי שהוא חב בו, והכל בשיעורים שנקבעו בהסכם הקיבוצי או בצו ההרחבה כאמור, והוראות ההסכם הקיבוצי או צו ההרחבה לענין זה לא יחולו.
- (2) היה הסכום הכולל המשתלם לפי פסקה (1) קטן מהסכום שנקבע לפי סעיף קטן (א), יעביר המעביד לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין, את ההפרש שבין שני הסכומים.
- (3) על מעביד ששילם כספי פיקדון לגבי עובד זר לא יחולו לגבי התקופה שבעדה הופקדו הכספים ועד גובה הסכום שהופקד הוראות חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963.
- (ז) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הועדה, רשאי לקבוע הוראות בדבר -

- (1) תנאים ודרכים להעברת כספי הפיקדון לעובד הזר בהתאם לסעיף קטן (ד), לרבות הפקדתם בחשבון בנק של העובד הזר מחוץ לישראל;
- (2) השימוש בכספים שלא הוצאו על ידי העובדים הזרים מהקרן או מחשבון הבנק, בתוך תקופה שתיקבע כאמור ושלא תפחת, לגבי כל עובד זר, משישה חודשים מיום תום תקופת אשרת העובד הזר שניתנה לו או לגביו, למטרת רווחתם של עובדים זרים בישראל כפי שיקבע;
- (3) סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל את כספי הפיקדון כולם או חלקם, אף לפני המועד האמור בסעיף קטן (ד);
- (3א) סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל חלק מכספי הפיקדון ביום עזיבתו את ישראל או במועד מאוחר מזה, הכל כפי שיקבע השר בהסכמת שר הפנים, אף אם עזב את ישראל לאחר תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, ובלבד שעזב כאמור בטרם חלפו שישה חודשים מתום התקופה האמורה; מכספים שעובד זר יקבל לפי הוראות פסקה זו ינוכו הוצאות הרחקה החלות על העובד הזר לפי הוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל ויועברו לאוצר המדינה;
- (4) פטור מתשלום הפיקדון או תשלום מופחת של הפיקדון לגבי עובד זר סיעודי המועסק בידי יחיד, וכן לסוגי עובדים כפי שייקבע כאמור;
- (5) הדרכים והמועדים לתשלום הכספים על ידי המעביד לקרן או לחשבון הבנק, לפי הוראות סעיף זה ולניכויים מהעובד הזר, כאמור בסעיפים

קטנים (א), (ג) ו-ו.

(ח) הסכום האמור בסעיף קטן (א) יעודכן כאמור בסעיף 1(ד).

פרק ד'1: היתר להעסקת עובד זר (תיקון: תשס"ג)

1ב. הגדרות ופרשנות (תיקון: תשס"ג, תשס"ד 5)

(א) בפרק זה, "**עובד זר**" - לרבות אדם המבקש או אדם העומד להתקבל לעבודה כעובד, שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל.

(ב) הוראות פרק זה אינן גורעות מהוראות חוק הכניסה לישראל.

1.ג. היתר להעסקת עובד זר (תיקון: תשס"ג 3)

(א) לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן התיר הממונה בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעביד או לפי רשימה שמית.

(ב) היתרים לפי סעיף זה יינתנו בשים לב, בין השאר, למאפייני שוק העבודה בענפי העבודה ובאזורי ההעסקה השונים.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על העסקתו של עובד מסוג שהשר ושר הפנים קבעו לפי סעיף 2(ג) בחוק הכניסה לישראל.

1.ד. תנאים למתן היתר ותנאים בהיתר (תיקון: תשס"ג, תשס"ה, תשס"ז)

השר רשאי לקבוע דרך כלל או לסוגי עבודה או ענפים מסוימים -

(1) תנאים למתן היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף זה וכן תנאים שיראו אותם ככלולים בהיתר כאמור, לרבות בענינים אלה:

(א) סוג העבודה שבה יועסק העובד הזר;

(ב) קיום חובות המעביד כלפי העובדים הזרים שהוא מעסיק;

(ב1) לענין היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין - חובת המעביד לשלם לעובד הזר שכר שיחושב לפי היקף עבודה העולה על משרה מלאה כפי שקבע השר, אף אם היקף העבודה בפועל פחת מההיקף שנקבע כאמור, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין;

(ב2) חובת המעביד לנהל רישום של שעות העבודה של עובד זר וימי היעדרותו, בשפה שהעובד הזר מבין ובשפה העברית וכן חובת המעביד לקבל אישור בכתב מהעובד הזר על נכונות הרישום כאמור ולמסור העתק ממנו לעובד הזר ולאדם אחר שעליו יורה הממונה, הכל לפי כללים ותנאים שיקבע השר, באישור הוועדה, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין;

(ב3) לענין מעביד שלא קיים את חובותיו לפי פסקת משנה (ב2) - חובת המעביד לשלם לעובד הזר שכר שיחושב לפי היקף עבודה העולה על משרה מלאה, אף אם היקף העבודה בפועל פחת מההיקף שנקבע כאמור, וכן תשלום פיצוי לעובד הזר בשל אי-קיום החובה כאמור, הכל לפי כללים ותנאים שיקבע השר, באישור הוועדה, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין.

(ג) קיום הוראות לפי חוק זה;

(2) הוראות בדבר חובת מעביד המבקש היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף זה, להגיש לממונה דוגמת חוזה עבודה שנערך לפי סעיף 1ג, שעל פיו יועסק העובד הזר שלגביו מבוקש ההיתר, ובדבר אי מתן היתר לפי סעיף זה, אם נוכח הממונה שנוסח חוזה העבודה אינו תואם את הוראות חוק זה או כל דין אחר.

1.טו. ביטול היתר ואישור זמני (תיקון: תשס"ג, תשס"ה)

(א) לא קיים מעביד תנאי שנקבע לפי סעיף 1ד או הוראה לפי חוק זה או חובה החלה עליו כלפי עובדיו, או עיב תחת ידו שלא כדין מסמך זיהוי או דרכון של עובד זר, רשאי הממונה, לאחר שנתן למעביד הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו, לבטל את ההיתר שניתן למעביד להעסקת העובדים הזרים, כולם או חלקם, וכן לסרב, מטעם זה בלבד, לבקשת המעביד לאשר העסקתם של עובדים זרים למשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת.

(1א) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), נקבע בהיתר להעסקת עובדים זרים כי המעביד חייב ברישום לגבי היקף עבודתם של העובדים הזרים או לגבי שכר העבודה ששולם להם, ונוכח הממונה, לאחר שנתן למעביד הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו, כי המעביד לא קיים את חובת הרישום כאמור או רשם מידע שאינו נכון, יבטל הממונה את ההיתר להעסקת העובדים הזרים שלגביהם לא קוימה החובה כאמור ויפחית בהתאם לכך את מכסת העובדים הזרים שניתן להעסיקם אצל אותו מעביד על פי ההיתר.

(2) ביטל הממונה היתר להעסקת עובדים זרים לפי הוראות פסקה (1), לא יתיר לאותו מעביד להעסיק עובדים זרים במספר העולה על מכסת העובדים הזרים שהותר לו להעסיק על פי ההיתר לאחר ההפחתה כאמור בפסקה (1), במשך תקופה של שנה לפחות, שתחילתה במועד הביטול.

(ב) בוטל היתר להעסקת עובדים זרים כאמור בסעיפים קטנים (א) או (1א), רשאי הממונה ליתן למעביד אישור זמני להמשך העסקתם במשך תקופה מסוימת שקבע ושלא תעלה על שלושה חודשים, אם נוכח שהדבר דרוש לשם הגנה על העובדים ובהתחשב בנסיבות ביטול ההיתר.

פרק ד'2: עובדים מהאזור ומשטחי עזה ויריחו (תיקון: תשס"ג)

1טז. הגדרות (תיקון: תשס"ג)

בפרק זה -

"גמול עבודה" - שכר עבודה, דמי ביטוח, תשלום סוציאלי וכל תשלום אחר שמשלם מעביד בקשר לעבודתו של עובד בהתאם לתנאי העבודה;

"דמי ביטוח" ו**"המוסד לביטוח לאומי"** - כמשמעותם לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;

"ההסכם", **"האזור"**, **"שטחי עזה ויריחו"** ו**"היטל השוואה"** - כמשמעותם בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994;

"מרשם האוכלוסין" - כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;

"עובד" - עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור או שטחי עזה ויריחו, ואינו רשום במרשם האוכלוסין;

"תנאי העבודה" - תנאי העבודה החלים על עובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי וצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, לרבות הסדר קיבוצי או חוזה עבודה;

"תשלום סוציאלי" - תשלום לביטוח סוציאלי, לצבירת זכויות סוציאליות או למימון הטבות אחרות לעובדים, למעט דמי ביטוח.

1ז. תשלום גמול עבודה באמצעות הממונה (תיקון: תשס"ג)

(א) מעביד ישלם לעובדיו גמול עבודה באמצעות הממונה, או בחלקו באמצעות הממונה ובחלקו במישרין, הכל כפי שיוורה הממונה לפי כללים שיקבע השר; כללים כאמור יכול שיהיו לכלל המעבידים, לסוגים מהם או למעביד פלוגי.

(ב) על אף האמור בסעיף 6 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, רשאי מעביד או הממונה, לפי הענין, לשלם את גמול העבודה, לעובד, על פי הודעת העובד בכתב, באמצעות בנק באזור או בשטחי עזה ויריחו.

(ג) הממונה רשאי להורות למעביד, מעת לעת, מהם רכיבי גמול העבודה שעליו לשלם לעובדיו או בעדם, שיעוריהם ודרכי חישובם, הכל בהתאם לתנאי העבודה.

(ד) על גביית גמול עבודה בידי הממונה יחולו הוראות פקודת המסים (גביה), כאילו היה מס, וניתן לגבותו גם בדרך של תובענה אזרחית.

(ה) לא שולם גמול עבודה או מקצתו לממונה במועד שנקבע לכך בכללים לפי סעיף קטן (א), יחולו לגבי הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, בשינויים המחויבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולממונה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

(ו) מעביד ששילם לממונה את גמול עבודתו של עובד, או את חלקו, יצא ידי חובתו לגבי הסכום ששילם כאמור כלפי העובד וכלפי כל אדם אחר שלו מיועד מקצתו של גמול העבודה בהתאם לתנאי העבודה; אין

בהוראה זו כדי לגרוע מזכות של העובד או של אדם אחר כאמור כלפי המעביד, הנובעת מאיחור בתשלום גמול העבודה בידי המעביד.

1. יח. תשלום שכר העבודה לעובד והעברת ניכויים (תיקון: תשס"ג)

(א) שולם שכר עבודה או מקצתו באמצעות הממונה כאמור בסעיף 1ז(א), יעביר הממונה לעובד את סכום שר העבודה שגבה, בניכוי דמי ביטוח וכל סכום שחובה או שניתן לנכותו לפי כל דין או לפי תנאי העבודה או שהעובד הסכים לניכוי בכתב; כן יעביר הממונה לעובד, בניכוי כאמור, את הסכומים המגיעים לו בשל הזכויות הסוציאליות מכוח התשלומים הסוציאליים שגבה, למעט אלה הנובעות מתשלום סוציאלי שהועבר לגוף אחר על פי הוראות פרק זה.

(ב) לא העביר הממונה לעובד סכום שכר עבודה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) עד היום השמיני שלאחר היום שבו גבה את הסכום האמור מהמעביד (בסעיף קטן זה - היום הקובע), ישלם לעובד הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, על הסכום האמור לגבי התקופה שתחילתה ביום הקובע ועד יום התשלום בפועל.

(ג) מיועד סכום שגבה הממונה או שניכה משכר העובד, למעט תשלום סוציאלי, לגוף בישראל על פי כל דין או על פי תנאי העבודה - יעבירו הממונה לאותו גוף; כן רשאי הממונה, באישור השר, להעביר מקצתם של התשלומים

הסוציאליים לגוף בישראל למטרת מימון מתן הטבות לעובדים בהתאם לתנאי העבודה; בסעיף קטן זה, "**גוף בישראל**" - לרבות המינהל האזרחי שהוקם בידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה והשומרון.

(ד) גבה או ניכה הממונה דמי ביטוח, יעבירם למוסד לביטוח לאומי.

(ה) הממונה רשאי להעביר לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך תשלומים סוציאליים או סכומים אחרים שגבה או שניכה משכר העובד, אם נקבע לכך בהסכם ובתנאים שנקבעו לפיו.

(ו) הממונה רשאי לנכות מהסכומים שהוא מעביר לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ד) סכום לכיסוי הוצאותיו בגביית הסכומים ומתן התשלומים, כפי שקבע השר בהסכמת שר האוצר.

1. יט. דינים וחשבונות וקביעת תנאים (תיקון: תשס"ג)

(א) מעביד ימסור לממונה, על גבי טפסים שייקבעו בתקנות, דוחות חודשיים בדבר כל עובד שהעסיק, מקום עבודתו, סוגה והיקפה, וגמול העבודה המגיע לעובד ובעדו וששולם לו ובעדו, לרבות פירוט רכיביו ודרך חישובם בהתאם לתנאי העבודה; תקנות כאמור יכול שיחולו על כלל המעבידים או על סוגים מהם או על מעביד פלוני, וניתן לקבוע בהן פרטים נוספים שייכללו בדוחות, וכן חובת המצאת מסמכים הנוגעים לענין.

(ב) הממונה רשאי להתנות תנאים להעסקתם של עובדים על ידי מעביד, שמטרתם להבטיח תשלום גמול העבודה והיטל השוואה וכן הסדר תקין של עבודתם של העובדים בישראל, ובכלל זה להתנות העסקה כאמור במילוי החובות המוטלות על המעביד לפי פרק זה או המוטלות על העובדים לפי כל דין או לפי ההסכם.

1. כ. סייגים (תיקון: תשס"ג)

(א) הוראות פרק זה כוחן יפה על אף כל הוראה אחרת שבדין או בתנאי עבודה.

(ב) האמור בפרק זה אינו בא להטיל על המדינה חובה כלשהי כלפי עובד או אדם אחר לגבי סכום גמול עבודה שלא נגבה על ידי הממונה מהמעביד, ולגבי כל זכות הנובעת ממנו, והעובד או האדם שלו מגיע הסכום האמור רשאים לתבעם בבית הדין לעבודה, לרבות תביעה בהתאם להוראות חוק הגנת השכר, התש"י-1958; תובע כאמור ימסור לממונה הודעה על הגשת תביעתו בדרך שיקבע השר.

1. כא. הרחבה (תיקון: תשס"ג)

השר רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, כי הוראות פרק זה יחולו גם לגבי עובדים שלא כהגדרתם בסעיף 1טז, שאינם רשומים במרשם האוכלוסין, בשינויים שיפורטו בצו.

פרק ה': עבירות, עונשין ופיקוח (תיקון: תש"ס)

2. העבדה שלא כדין (תיקון: תשנ"ג, תשנ"ה, תש"ס, תשס"ג, תשס"ד, תשס"ה, תשס"ח) 8

(א) מעביד שעשה אחד מאלה -

- (1) העביד עובד זר שאינו ראשי לעבוד בישראל מכח חוק הכניסה לישראל, והתקנות לפיו;
- (2) העביד עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1ג, דינו - כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה, ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעביד, דינו מאסר שנה או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

(ב) מי שעשה אחד מאלה -

- (1) העביד עובד זר, בלי שהמציא אישור רפואי כנדרש לפי הוראות סעיף 1ב;
- (2) העביד עובד זר בלי שהתקשר עמו בחוזה עבודה בכתב בהתאם להוראות סעיף 1ג;
- (3) העביד עובד זר בלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי בהתאם להוראות סעיף 1ד, או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;
- (4) העביד עובד זר בלי שהעמיד לשימוש מגורים הולמים בהתאם להוראות סעיף 1ה או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;
- (5) לא החזיק בהתאם להוראות סעיף 1ו, עותק של חוזה עבודה או תרגום לעברית ממנו או מסמכים נוספים, במקום כאמור באותו סעיף או שלא מסר הודעה כאמור באותו סעיף;
- (6) לא העביר לממונה דין וחשבון או מסמך אחר במועד או באופן הנדרש לפי הוראות סעיף 1ט;
- (7) לא מסר לעובד הזר תלוש שכר או מסר לעובד הזר תלוש שכר שלא נכללים בו בפרטי השכר ששולם לעובד, כולם או חלקם בניגוד להוראות סעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;
- (8) העביד עובד זר בלי שהפקיד בעבורו בקרן או בחשבון הבנק את מלוא כספי הפיקודון לפי הוראות סעיף 1יא;
- (9) ניכה משכרו של העובד הזר בניגוד להוראות סעיף 25 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;

דינו -

- (א) לגבי עבירה לפי פסקאות (5), (6) או (7) - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה;
- (ב) לגבי עבירה לפי פסקאות (1), (2), (3), (4), (8) או (9) - פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; ואולם אם נעברה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעביד, דינו - קנס כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי הענין, או מאסר שנה;
- (ג) קבלן שטיפל על פי חוזה קבלנות, כמשמעותו בחוק חוזה קבלנות, התשל"ד-1974, שנעשה עם מעביד של עובד זר, בהסדרת הענינים האמורים בסעיפים 1ב עד 1ה, כולם או חלקם, ולא הסדיר כראוי את הענינים האמורים לפי הוראות אותם הסעיפים, או שטיפל כאמור בהסדרת תנאי העבודה של עובדים זרים, לרבות בתשלום שכר עבודה ותשלומים נלווים, ופעל בענין זה תוך הפרת הוראות כל חיקוק, דינו - מאסר או קנס כקבוע בסעיף זה או בחיקוק שהוראתו הופרה, לפי הענין, כאילו היה מעבידו של העובד הזר.

2א. הלנה שלא כדין (תיקון: תשנ"ד, תשנ"ה, תשנ"ו, תשנ"ז, תשס"ג, תשס"ה) 7 (4)

(א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1) העמיד ביודעין מקום לינה לרשותו של עובד זר, שנכנס לישראל שלא כדין, או שיושב בה שלא כדין, או שעובד בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה לישראל (להלן - **רשיון עבודה כדין**), בין אם המקום היה בבעלותו או בהחזקתו, ובין אם היה בבעלותו או בהחזקתו של אדם אחר;

(2) תיווך או סיעה, בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1),

דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 - ואם נעברה העבירה אגב עיסוקו של מי שעבר את העבירה בעסקו או במשלח ידו, דינו - קנס כאמור או מאסר ששה חודשים.

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח אדם, שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין, יושב בה כדין ועובד בה לפי רשיון עבודה כדין או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדין, או שהוא יושב בה שלא כדין, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה כדין.

(ג) בסעיף זה, "**עובד זר**" - עובד זר שפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה 1994-, חל עליו.

2. עבירות לפי פרק ד' (תיקון: תשס"ג)

(א) מי שמסר מידע כוזב לענין פרק ד' או שהעלים עובדות שיש להן חשיבות לענין הפרק האמור, דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז 1977 - (בחוק זה - חוק העונשין), לכל עובד שלגביו נעברה העבירה.

(ב) מעביד שלא קיים חובה המוטלת עליו לפי סעיף 1ז או 1ט, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה, וקנס נוסף כקבוע בסעיף 61(ג) לחוק האמור לכל עובד ולכל שבוע שבו נעברה העבירה.

3. תיווך שלא כדין (תיקון: תשנ"ג, תשנ"ה)

מתווך כח אדם שתיווך עבודת עובד זר שהעבדתו מהווה עבירה לפי סעיף 2, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977-, או מאסר ששה חודשים.

3א. ערכות מגן (תיקון: תשנ"ט, תשס"ג)

(א) לא יונתן למעביד היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף 1ג, אלא אם כן רכש המעביד על חשבונו ערכת מגן לצורכי התגוננות אזרחית בעבור העובד, וצייד אותו לצרכים כאמור, לפי רשימה שעליה הורה שר הבטחון.

(ב) שר הבטחון, בהסכמת שר האוצר ושר העבודה והרווחה, רשאי לקבוע את כל אלה:

- (1) התשלום, בעבור ערכות המגן;
 - (2) דרכי רכישת ערכות המגן, דרכי חלוקתן למעבידים לפי סעיף קטן (א) ומועדי החלוקה;
 - (3) דרכי החזקת ערכות המגן, הטיפול בהן וכן הדרכים והתנאים להחזרתן;
 - (4) המועד והנסיבות שבהם יש לשאת את ערכות המגן, להתקינן או להשתמש בהן בכל דרך אחרת.
- (ג) מעביד אשר עבר על הוראות סעיף זה ועל התקנות לפיו, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977-, או מאסר שישה חודשים.

4. עונשין - מעסיק בפועל (תיקון: תשס"ה)

(א) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר אשר אינו רשאי לעבוד בישראל לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, דינו כדין מעביד שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)(1).

(ב) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר המועבד על ידי קבלן כוח אדם בניגוד להוראות סעיף 1ג, דינו כדין מעביד שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)(2).

(ג) מעסיק בפועל המפר חובה כלפי עובד זר המועסק אצלו, החלה עליו לפי הוראות סעיף 1ז1(ב), דינו -

מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 - (להלן - חוק העונשין), וקנס נוסף בשיעור כפל הקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לענין זה, "חובה כלפי עובד זר" - כהגדרתה בסעיף 121(א), בפסקאות (2) ו-(3).

5. אחריות נושא משרה (תיקון: תש"ס)

(א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו כאמור, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, ופקיד שחובתו מטעם התאגיד היא לפעול לקיום חובות התאגיד לפי הסעיפים האמורים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 2 עד 4 בידי תאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ושעשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירה.

5א. הגנה על מתלונן (תיקון: תש"ס)

(א) לא יפגע מעביד בשכרו של עובד זר, בקידומו בעבודה או בתנאי עבודתו, ולא יפטר מהעבודה מחמת תלונה או תביעה שהגיש העובד הזר בתום לב על הפרת הוראה מהוראות חוק זה או על אי קיום חובה מחובותיו של המעביד כלפי העובד, או מחמת שמסר מידע בענין כאמור, או מחמת שסייע בתום לב לעובד אחר בקשר לתלונה או לתביעה כאמור.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

6. סמכויות פיקוח (תיקון: תש"ס, תשס"ג)

(א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה או תקנות על פיו, רשאי עובד משרד העבודה והרווחה שהשר הסמיכו לכך בכתב (להלן - מפקח) -

(1) לדרוש ממעביד, מלשכה פרטית כמשמעותה בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט 1959, מאדם שפועל מטעמו של המעביד או בעבורו, או מעובדו של המעביד מידע ומסמכים הנוגעים לביצוע הוראות חוק זה;

(2) להיכנס בכל עת סבירה ללשכה פרטית או למקום עבודה שיש יסוד סביר להניח שהוא מקום עבודה של המעביד או של עובד או שהוא מקום מגוריו של עובד זר, ובלבד שהכניסה למקום המגורים כאמור היא לצורך בדיקת קיום חובותיו של המעביד לפי סעיף זה וניתנה הסכמה לכך מאת העובד הזר.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה רשאי מפקח -

(1) לחקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או שיש לו או עשוי להיות לו מידע עליה;

(2) לתפוס חפץ או מסמך הקשור לביצוע עבירה כאמור.

(ג) על חקירה לפי סעיף קטן (ב)(1) יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), ועל דבר שנתפס לפי סעיף קטן (ב)(2) יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט 1969.

(ד) המפריע למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו - מאסר שישה חודשים.

(ה) מי שאינו ממלא אחר דרישת מפקח לפי סעיף זה, דינו - מאסר שישה חודשים וקנס כאמור בסעיף 61(ג) בחוק העונשין, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה ושתחילתה עם מסירתה או לאחר הגשת כתב אישום בשל אותה עבירה, הכל לפי המוקדם; לענין זה, "התראה" - התראה בכתב ממי שהשר הסמיכו לענין זה.

פרק ו': הוראות שונות (תיקון: תש"ס)

6א. נידודת עובדים זרים (תיקון: תש"ס, תשס"ה)

השר בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע בתקנות כללים, תנאים וסייגים בדבר מעבר של עובד זר בין מעבידים, לרבות הוראות בדבר התחשבות בין מעבידים בגין אגרה ששולמה לפי סעיף 1 וסכומים שהופקדו

בחשבון בנק לפי הוראות סעיף 1א במקרה של מעבר כאמור; הוראות לענין התחשבות כאמור טענות הסכמת שר האוצר.

6ב. חובת התייעצות (תיקון: תש"ס)

תקנות לפי סעיפים 1ג, 1ד, 1ה, 1ו, 1ח, 1ט ו-6א יותקנו לאחר התייעצות עם ארגון העובדים שעם חבריו נמנה המספר הגדול ביותר של עובדים מאורגנים בישראל, ועם ארגוני מעבידים שהם לדעת השר יציגים ונוגעים בדבר.

6ג. סייג (תיקון: תש"ס, תשס"ה)

(א) סעיפים 1ב עד 1א וסעיפים 6א ו-6ב לא יחולו לגבי עובד זר שפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994, חל עליו.

(ב) השר רשאי, באישור הועדה, לקבוע הוראות בדבר אי תחולת סעיפים 1א עד 1א וסעיף 6ב, כולם או מקצתם, על עובד זר המועסק בעבודה, במקצוע או בענף שקבע דרך כלל או לסוגים, למקרה מסוים, בתנאים שקבע או שהורה, לפי הענין; הוראות כאמור לענין אי-תחולת סעיפים 1א עד 1א ייקבעו בהסכמת שר האוצר, ולענין סעיף 1א - גם בהסכמת שר הפנים.

7. (שולב בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969).

8. ביצוע (תיקון: תש"ס)

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

9. תחילה

תחילתו של חוק זה ביום י"ז באייר התשנ"א (1 במאי 1991).

תוספת (תיקון: תש"ס)

שחפת, דלקת כבד, עגבת, זיבה, איידס.

1. ס"ח תשנ"א, 112; תשנ"ד, 94; תשנ"ה, 43, 118; תשנ"ו, 168; תשנ"ז, 88; תשנ"ח, 160; תשנ"ט, 114; תש"ס, 85, 176; תשס"ג, 181; תשס"ד, 144, 555; תשס"ה, 258, 360; תשס"ז, 56, 67; תשס"ח, 617. ק"ת תשנ"ג, 488.

י"פ תשס"ח, 1978.

3 סעיף 32(ו), (ז), (ח) ו-(ט) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), התשס"ג-2002 (ס"ח תשס"ג, 188) קובע:

"32. חוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים) וחוק שירות התעסוקה - תחילה והוראות מעבר

(ו) בתקופה שמיום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003) עד יום כ"ח בניסן התשס"ג (30 באפריל 2003) ייקראו סעיפים 1(א) ו-1(א) בחוק עובדים זרים, כך שבמקום "סעיף 1" יבוא "סעיף 32 בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959".

(ז) (1) מי שניתן לו לפני יום כ"ט בניסן התשס"ג (1 במאי 2003) היתר משירות התעסוקה

לפי סעיף 32 בחוק שירות התעסוקה, כנוסחו לפני היום האמור, יראו אותו כבעל היתר

לפי סעיף 1ג בחוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 30(5) בחוק זה, ובלבד שתוקף ההיתר

האמור יהיה עד יום ו' בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003), או עד תום תקופת תוקפו של

ההיתר שניתן משירות התעסוקה, לפי המוקדם.

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי למנוע מן הממונה, כהגדרתו בסעיף 1 בחוק עובדים זרים כנוסחו בסעיף

1(30) בחוק זה, לבטל היתר שניתן משירות התעסוקה לפני יום כ"ט בניסן התשס"ג (1 במאי 2003).

(ח) עובד משרד העבודה והרווחה שהוסמך לפי סעיף 73 בחוק שירות התעסוקה כנוסחו לפני יום כ"ט בניסן התשס"ג (1 במאי 2003), יראו אותו כאילו הוסמך לפי סעיף 6 בחוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 30(10) בחוק זה.

(ט) עובד משרד העבודה והרווחה שהוסמך לפי סעיף 74 בחוק שירות התעסוקה כנוסחו לפני יום כ"ט בניסן התשס"ג (1 במאי 2003), יראו אותו כאילו הוסמך גם לפי סעיף 6 בחוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 30(10) בחוק זה."

4 בס"ח תשנ"ו, 168; תשנ"ז, 88; תשנ"ח, 160, 306; תש"ס, 176; תשס"א, 150, 566; תשס"ה, 258 נקבע שתוקף סעיף 2 מוארך בעשר שנים מיום 14.3.1996.

6 סעיף 10 לחוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 14), התשס"ד-2004 (ס"ח תשס"ד, 555) קובע: 10. תחילה, תחולה והוראות מעבר

(א) תחילתו של חוק זה ביום כניסתו לתוקף של תקנות ראשונות שיותקנו לפי הוראות סעיפים 69ה, 69ז(1) ו-69ט לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיף 5 לחוק זה (בסעיף זה - יום התחילה).

(ב) הוראות סעיף 69ז לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה, יחולו גם על הסכם בין לשכה פרטית לבין לשכה זרה, שנכרת לפני יום התחילה.

(ג) לשכה פרטית שבידה, ערב יום התחילה, היתר שניתן לה לפי הוראות סעיף 65, כנוסחו ערב יום התחילה, יראו אותה כמי שקיבלה היתר לעסוק גם בתיווך עבודה לעובדים זרים לפי סעיף 65 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, והכל עד תום תוקפו של ההיתר."

7 סעיף 3 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה) (תיקון מס' 8), התשס"ה-2005 (ס"ח תשס"ה, 258) קובע:

"3. הוראת מעבר

לא יועמד אדם לדין בשל עבירה שנעברה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ולפי סעיף 2א לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991, כנוסחו בסעיף 21(2) בחוק זה, בתקופה שמיום ד' באדר ב' התשס"ה (15 במרס 2005) עד יום פרסומו של חוק זה."

8 סעיף 11 לחוק הגנת השכר (תיקון מס' 24), התשס"ח-2008 (ס"ח תשס"ח, 617) קובע לגבי תיקון סעיף 1ט ושינוי פסקה 7 בסעיף 2ב:

"11. תחילה ותחולה

(א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 25ב(ג) לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, שישה חודשים מה-1 בחודש שלאחר יום פרסומו (להלן - יום התחילה).

(ב) תחילתו של סעיף 25ב(ג) לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה.

(ג) חוק זה יחול על פנקס שכר ותלוש שכר לגבי שכר בעד יום התחילה ואילך. " (החוק פורסם ביום 6.7.2008).